

"Newton explica el moviment dels cossos, jo explico el funcionament de la ment humana"

David Hume de 63 anys, és un filòsof molt reconegut actualment degut a les seves teories i el seu pensament en àmbits com el coneixement, la realitat o l'ètica. Avui tenim el plaer de poder entendre alguns dels seus raonaments gràcies a la seva pròpia explicació.

Pregunta (P): Fins arribar a la filosofia, quin ha estat el camí que has recorregut?

Resposta (R): En primer lloc, sempre m'ha apassionat la literatura, però no era massa bon estudiant i per això no m'hi vaig dedicar, tot i així amb el precedent del meu pare que va ser advocat vaig estudiar dret.

Novament em vaig sentir molt desmotivats, perquè no era el que realment volia fer i vaig abandonar la carrera sense haver-la finalitzat. Vaig provar també la vida de comerciant però finalment vaig viatjar a França i allà sí que em vaig començar a dedicar a la filosofia, estudiar-la i sobretot interpretar-la.

P: Sabem que a França vas escriure el teu primer llibre "Tractat sobre la naturalesa

Hume va néixer a Edimburg al si d'una bona família. A partir del seu viatge a França, la seva vida va succeir entre el compliment de càrrecs oficials i la creació d'escrits filosòfics: va prendre part en una expedició militar a la Bretanya, s'encarregà d'una missió diplomàtica a Torí i a Viena, és nomenat bibliotecari de la Facultat de Dret d'Edimburg,... i a això segueix un llarg etcètera fins a arribar a 1774. En plena maduresa David Hume ha desenvolupat teories sobre quasi tot el que qualsevol ment pot imaginar. Avui, per fi, el tenim a la nostra revista.

humana" publicat l'any 1739. Aquest llibre no ha estat molt reconegut però el creiem interessant. De què tracta?

R: En primer lloc tracto el meu objectiu filosòfic en el qual afirmo que el meu propòsit és l'estudi científic de la naturalesa de l'ésser humà per tal d'esbrinar quines són les possibilitats i els límits del coneixement.

P: Quin mètode utilitzes per dur a terme aquest objectiu?

R: En primer lloc cal abandonar l'anàlisi filosòfic que molts dels meus col·legues utilitzen i com a alternativa utilitzo el mètode experimental. Igual que Newton explica el moviment dels cossos doncs jo pretenc explicar funcionament de la ment humana mitjançant la investigació empírica tot seguint el mètode inductiu i la introspecció, basant-me en les meves pròpies experiències.

P: El coneixement és una de les parts que més ens interessa de la teva filosofia. Parles d'impressions i idees, quina importància tenen aquests dos conceptes en ella?

R: Jo com sabeu soc empirista i així, segons el meu raonament tots els continguts de la ment tenen

el seu origen en l'experiència i per tant, són percepcions, això implica que conèixer la realitat implica conèixer les nostres percepcions, i alhora això vol dir que les impressions són la base de la meua filosofia.

P: Sembla un procés molt elemental...

R: Noooo, la percepció és un procés molt més complex del que sembla, ja que tant les impressions com les idees poden classificar-se com a simples o complexes segons la seva composició. Em refereixo a simples quan no les podem dividir en altres percepcions, per exemple una taca vermella. En canvi són complexes quan poden dividir-se a través d'un anàlisi, com per exemples, la vista de la ciutat de Paris, es divisible en els barris, els edificis,... Així doncs diem que una idea simple és el resultat d'una impressió simple, i una idea complexa és el resultat d'una impressió complexa.

Amb això podem dir que cada idea correspon a una impressió, fins i tot les complexes.

P: Seguint amb les impressions i les idees també ens agradaria preguntar-te sobre el teu més que famós "principi de copia" que és el teu mètode per esbrinar en últim terme quines coses són vertaderes i quines no ho són. Ens podries explicar en què consisteix aquest principi?

R: Com ja he dit, les idees son una petjada que les impressions deixen a la ment, una copia i només cal buscar de quina impressió deriven aquestes idees per saber si són vertaderes o per contra mancades de significat. És un procés molt senzill.

P: També considerem Descartes com a un filòsof molt interessant, però com a racionalista que és, moltes de les seves teories estan en desacord amb les teves, sobretot en el conegut principi de causalitat. En què consisteix la teua crítica a aquest principi bàsic de la filosofia de Descartes?

R: La meua crítica es basa en el meu principi de copia ja esmentat. Aquesta consisteix en plantejar-nos de quina o quines impressions deriva allò que anomenem "causa", és a dir, aplicar el principi de copia. Per exemple quan

veiem aigua bullir veiem com s'evapora per lo tant es pot dir que tenim unes impressions que anomenem causes, d'altres que anomenem efectes, però no tenim impressions de la relació entre la causa i el seu efecte. Malgrat això, normalment tenim el costum d'establir relacions entre aquestes impressions, tot i que aquesta relació no existeix sinó entre les idees que les impressions provoquen.

Per analitzar com es produeix la relació causa-efecte entre les idees, considero tres aspectes:

El primer es que la relació causa-efecte suposa contigüitat en temps i lloc.

El segon es que aquesta relació suposa prioritat temporal.

Aquests dos primers aspectes no són rellevants ja que no demostren en la seva totalitat la invalidesa del principi de causalitat.

El tercer aspecte és el que demostra els fonaments del principi de causalitat. Aquest és el que diu que la relació entre causa-efecte suposa una connexió necessària. Aquest aspecte demostra que establim una relació necessària entre dos fets, tot i que d'aquesta relació no tenim cap percepció, és a dir, el principi de causalitat per a mi no té validesa perquè es basa en una percepció imperceptible, que no veiem.

P: Per acabar...Creus que has estat ben tractat pels teus col·legues o en canvi penses que no se t'ha reconegut el gran treball que has realitzat?

R: Jo personalment crec que els meus llibres no han tingut la rebuda que jo esperava, però també penso que a tot se li ha de donar un temps. Les meves teories acabaran imposant-se perquè estan realitzades a partir de fets empírics, la qual cosa recolza més la meua filosofia.